

Mímica aprofitable.

(31)

1 u

1 s

Té
i sol/ox
perimene-
tar

\$

o'

amb cara
de pomes
agres,

é

A

A

=

Tots saben que alguna vegada massa sovint — els conductors dels tramvies tenen a bé fer l'ornit a les senyals dels almirants a passatgers que esperen a peu dret en les parades.

Quedar-vos amb el braç enlaire i amb un pam de nas davant dels transeünts que sempre solen alegrar-se del mal del pròxim, és gairebé tan molest per l'amor pròpi — i per consegüent tan enutjós — com empordre una caminada o repetir la temptativa i el possible fracts.

Li bé, bidament passi per indiscret, jo haig d'esplicar-vos el què vist relacionat amb aqueixa incertitud que tota persona digna, experimentada i cosa moral, enfront d'un conductor tramviari que porta pressa i mal-humor.

Es tracta d'una senyora bella i elegant. També les senyores belles i elegants resten en terra alguna volta. Però aquella, valguem Déu, no deixà d'esceniar el convenient per a reixir en son propòsit. Sabia fer les coses ben fetes. El tramvia s'atancava feréssec, buenzent, quasi ple, un d'aqueixos tramvies de conductor cellanegre, mal afusat, que's llenzen passeig de Gràcia enunt, com una tartana de la competència.

La dama es situà a cos descobert al caire de la via. Executà a cent metres, el gest ~~comú~~, però cordialment, amb la mà enguantada, plena d'agilitat alegraia, com qui repara en un cosí germà d'ultramar sobre la coberta del trasatlàntic. Després posà els ulls suplicant, clara més els braços d'una farsó coreogràfica, expressiva, insinuadora d'humbletat i reverència; quelcom que recorda va a Salikà de l'Africana desarmant la ira del conqueridor portuguès en profit del selvatge Nellusco.

Encara adobà un aire apassionat: una ganyola dulcissima i un posar-se les dues mans damunt la turba del si — això en veure quel vehicle rellevant la marxa — amb pressa d'aguantar un cop que's desfrena.

Cap home, per elixerit que fos, no la punyint la maneta d'un tramvia, sinó que fins un tren exprés o en la estrella d'un aeroplà hauria pogut resistir aquella mímica.

Els mateixos bults s'haurien aturat. Adhue per a nosaltres pecadors aquelles mostres d'adoració eren cobejables. Molts ens passarem la vida sense copsar tant. Es darrera un "para-brises" on actualment es reben els homenatges de les humils pedestres.

1 ii

l à he
- f

l à
- f
- ,

l à,
~~ted gest~~ que fa
tòthom, el de
consuetud,

l
é d'm
o el

l o
l e
=